

AKTUALIŲ TEISMŲ SPRENDIMŲ APIBENDRINIMAS

Pastaraisiais metais teismams teko grįžti prie anksčiau nagrinėtų klausimų.

Nors 2011 m. teismai jau buvo atkreipę dėmesį į tai, kaip svarbu yra tinkamai pranešti skolininkui apie reikalavimo į jo skolą perleidimo faktą bei ketinimus teikti skolininko duomenis jungtinėms skolininkų rinkmenoms, tačiau teismams teko dar kartą atkreipti dėmesį į šiuos klausimus bei priminti, kad turi būti pasirinktas toks priminimo apie įsiskolinimą įteikimo būdas, kad skolininkui taptų žinoma apie įsipareigojimų neįvykdymą.

Nors teismai jau ne kartą yra pasisakę dėl asmens duomenų viešinimo namų, sodininkų bendrijų ir pan. skelbimų lentose, siekiant informuoti apie įsiskolinusius namų gyventojus ar bendrijų narius, ar spręsti kitokius rūpimus klausimus, neteisėtumo, vis dar atsiranda asmenų, kurie imasi tokio neteisėto asmens duomenų viešinimo.

2016 metais buvo suformuota labai svarbi teismų praktika dėl vietos nustatymo įrenginių (GSM/GPS įrenginys) naudojimo tarnybiniuose automobiliuose bei to, ar tokiais įrenginiais renkami asmens duomenys yra renkami tiesiogiai ar netiesiogiai iš duomenų subjektų.

Teismai pasisakė ir dėl duomenų subjekto teisės būti informuotam įgyvendinimo ypatumų teikiant asmens duomenis duomenų tvarkytojui.

Dėl asmens duomenų teikimo tretiesiems asmenims perleidus reikalavimo teisę

VDAI gavo asmens skundą, kuriame buvo nurodyta, kad UAB „Creditinfo Lietuva“ administruojamame interneto tinklalapyje <https://manocreditinfo.lt/ManoMenu> buvo nurodyta, kad jis yra skolingas „Lindorff Oy“ filialui. VDAI, išnagrinėjusi pareiškėjo skundą, pripažino, kad „Lindorff Oy“ filialas pareiškėjo asmens duomenis UAB „Creditinfo Lietuva“ perdavė neteisėtai, t. y. prieš perduodamas pareiškėjo asmens duomenis minėtai bendrovei nepateikė pareiškėjui priminimo apie įsipareigojimų nevykdymą, kaip to reikalaujama ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalyje. VDAI, nustatiusi, kad pareiškėjas nebuvo tinkamai informuotas apie reikalavimo teisės perleidimą, pateikė UAB „Lindorff Oy“ filialui ir UAB „Creditinfo Lietuva“ nurodymą – imtis priemonių, kad UAB „Creditinfo Lietuva“ sunaikintų gautus pareiškėjo asmens duomenis.

„Lindorff Oy“ filialas Vilniaus apygardos administraciniam teismui apskundė VDAI nurodymą. Teismas konstatavo, kad „Lindorff Oy“ filialas neįvykdė ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos pareigos ir pareiškėjo asmens duomenis UAB „Creditinfo Lietuva“ perdavė neteisėtai. Šį teismo sprendimą „Lindorff Oy“ filialas apskundė LVAT.

LVAT „Lindorff Oy“ filialo apeliacinį skundą atmetė. Teismas konstatavo, kad LVAT suformuotoje praktikoje yra pažymėjęs, jog tik esant įstatyme įtvirtintoms prielaidoms, t. y. skolininkui tinkamai pranešus apie reikalavimo perleidimą ir pateikus reikiamus perleidimo fakto įrodymus, naujasis kreditorius skolininko atžvilgiu įgyja iš pradinės prievolės kylančias teises ir gali jomis disponuoti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. gruodžio 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-591/2009). Taigi, kaip teisingai pažymėjo pirmosios instancijos teismas, nagrinėjamoje byloje nevertinamos aplinkybės dėl paties reikalavimo teisės perleidimo fakto, nes tai yra civilinės bylos nagrinėjimo dalykas, tačiau turėtų būti vertintina aplinkybė, ar apie reikalavimo perleidimą pareiškėjas buvo tinkamai informuotas ir ar tokiu būdu gauti jo asmens duomenys teisėtai buvo perleisti tretiesiems asmenims. Tiek Civilinio kodekso nuostatos, tiek teismų praktika patvirtina, kad tam, jog reikalavimo perleidimas sukeltų teises pasekmes skolininkui (būtų panaudotas prieš skolininką), skolininkas turi būti tinkamai, įstatymo nustatytu būdu, informuotas apie cesijos sutarties sudarymo faktą. Taigi šiuo atveju, kad „Lindorff Oy“ filialas galėtų *inter alia* naudotis ADTAĮ nuostatomis dėl asmens duomenų tvarkymo asmens mokumui įvertinti ir įsiskolinimui valdyti, pareiškėjas turėjo būti informuotas apie reikalavimo perleidimą, pateikiant atitinkamus įrodymus. Vien ta aplinkybė, kad „Lindorff Oy“ filialas sudarė su UAB „Omnitel“ reikalavimo perleidimo sutartį ir pastarasis

perdavė jam pareiškėjo asmens duomenis nesudaro pagrindo teigti, kad asmens duomenų tvarkymas tapo teisėtas, jei apie reikalavimo perleidimo sutartį nebuvo informuotas pareiškėjas (žr. LVAT 2011 m. gegužės 11 d. nutarti administracinėje byloje Nr. A444-2161/2011).

Kadangi „Lindorff Oy“ filialas apie reikalavimo perleidimo faktą labai abstrakčiai nurodė pareiškėjui priminimo/pareikalavimo laiškuose (UAB „Omnitel“ „Lindorff Oy“ filialui perleido reikalavimo teisę ir susijusias teises į skolą), toks informavimas apie reikalavimo teisių į skolą perleidimo faktą nelaikytinas tinkamu, be to, byloje nėra informacijos apie tai, kad šis priminimas duomenų subjektui buvo realiai įteiktas. Todėl LVAT konstatavo, kad byloje nėra jokių įrodymų apie tai, jog pareiškėjas apie reikalavimo teisių į skolą perleidimo faktą buvo informuotas tinkamai.

LVAT šioje byloje taip pat pasisakė dėl ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalies aiškinimo ir taikymo, nurodydamas, kad viena iš sąlygų šios dalies taikymui, yra rašytinio priminimo apie išsipareigojimų neįvykdymą pateikimas duomenų subjektui paštu arba elektroninių ryšių priemonėmis. Nors analizuojamoje nuostatoje įtvirtintas priminimo pateikimo būdas nėra tobulas, atsižvelgiant į jo sukuriamas vėlesnes pasekmes, taip pat ADTAĮ tikslus (ginti žmogaus privataus gyvenimo neliečiamumo teisę tvarkant asmens duomenis), vertintina, kad duomenų valdytojas turėtų būti tikras, jog toks priminimas duomenų subjektui buvo įteiktas. Pirmosios instancijos teismas sprendime teisingai konstatavo, kad „Lindorff Oy“ filialas, siekdamas tinkamai, o ne formaliai, įgyvendinti savo pareigą pranešti skolininkui apie išsipareigojimų neįvykdymą, turėjo elgtis rūpestingai, apdairiai, sąžiningai ir pasirinkti tokį priminimo įteikimo būdą, kad skolininkui taptų žinoma apie išsipareigojimų neįvykdymą.

Nustatęs šias aplinkybes, LVAT konstatavo, kad pirmosios instancijos teismas priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą ir tenkinti „Lindorff Oy“ filialo apeliacinį skundą jame nurodytais motyvais pagrindo nėra (administracinė byla Nr. eA-533-662/2016).

Dėl asmens duomenų paviešinimo skelbimų lentose ir teisėto intereso

VDAI gavo asmens skundą, kuriame pareiškėjas nurodė, kad Daugiabučio namo savininkų bendrijos (toliau – Bendrija) pirmininkas neteisėtai paviešino pareiškėjo asmens duomenis – Bendrijos namo laiptinėse esančiose skelbimų lentose, prie įėjimų į požeminę automobilių stovėjimo aikštelę pakabino pranešimus „Šaukimas į visuotinį Bendrijos narių susirinkimą“ su pareiškėjo asmens duomenimis (vardu ir pavarde), taip pat šiuos pranešimus įmetė į gyventojų pašto dėžutes. VDAI pripažino pareiškėjo skundą pagrįstu ir pirmininkui surašė administracinio teisės pažeidimo protokolą už Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso (toliau – ATPK) 214¹⁴ straipsnio 1 dalies pažeidimą. Vilniaus miesto apylinkės teismas nutarimu pripažino ATPK 214¹⁴ straipsnio 1 dalies pažeidimą ir skyrė baudą.

Pirmininkas apeliaciniame skunde patvirtino, kad pakabino 8 šaukimus skelbimų lentose į visuotinį Bendrijos susirinkimą su pareiškėjo asmens duomenimis – vardu, pavarde ir ankstesnėmis pareigomis, veikė Bendrijos ir jos narių teisėtų interesų įgyvendinimui, nes tarp šalių buvo užsitęsęs ginčas dėl buhalterio nebaigtų darbų ir buhalterinių dokumentų gražinimo Bendrijai, todėl ginčo išsprendimo nevilkinimas ir greitesnis teisinės taikos atkūrimas buvo aktualus abiem šalims.

Teismas konstatavo, kad ADTAĮ 5 straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytas teisėtas interesas privalo atitikti įstatymus, būti pakankamai konkretus ir nebūti spekuliatyvus, t. y. būti realus ir dabartinis interesas. Net jeigu būtų laikoma, kad duomenų valdytojas tvarko asmens duomenis, turėdamas teisėtą interesą, tai nebūtinai reiškia, kad duomenų valdytojas turi teisę remtis šiuo asmens duomenų teisėto tvarkymo kriterijumi. Pažymėtina, kad duomenų tvarkymas turi būti būtinas teisėtam interesui pasiekti, t. y. turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp duomenų valdytojo teisėto intereso ir duomenų subjekto pagrindinių teisių bei laisvių. Siekiant tinkamai įgyvendinti pusiausvyrą tarp duomenų valdytojo teisėtų interesų ir duomenų subjekto interesų ar jo pagrindinių teisių ir laisvių, reikia įvertinti tokius kriterijus, kaip teisėto intereso pobūdis ir šaltinis, poveikis

duomenų subjektams bei papildomos apsaugos priemonės, siekiant išvengti pernelyg didelio poveikio duomenų subjekto teisėms. Apelianto teiginys, kad Bendrijos nariai turi teisėtą interesą dėl Bendrijos buhalterinių dokumentų iš buvusio buhalterio atgavimo, neatitinka šiam teisėto asmens duomenų tvarkymo kriterijui keliamų sąlygų, nes Bendrijos narių teisėtas interesas atgauti Bendrijos buhalterinius dokumentus galėjo būti įgyvendintas ir pirmininko siekiamas tikslas greičiau išspręsti konfliktinę situaciją galėjo būti pasiektas, neatskleidžiant nukentėjusio asmens duomenų, t. y. šaukimo darbotvarkės tekste nerašant nukentėjusiojo vardo ir pavardės ar nuasmeninant jo asmens duomenis, arba nurodant bendrą informaciją apie susirinkimo metu sprendiną Bendrijos buhalterinių dokumentų klausimą. Atsižvelgiant į tai, apeliacinės instancijos teismas pritarė pirmosios instancijos teismo išvadai, kad nukentėjusiojo asmens duomenų (vardo ir pavardės) paviešinimas minėtame pranešime apie šaukiamą visuotinį Bendrijos narių susirinkimą buvo neproporcinga priemonė, siekiant teisėto Bendrijos intereso atgauti Bendrijos buhalterinius dokumentus.

Teismas taip pat konstatavo, kad paskelbus aukščiau nurodytą pranešimą su minėtais asmens duomenimis Bendrijai priklausančių daugiabučių gyvenamųjų namų laiptinėse esančiose skelbimų lentose bei prie įėjimų į požeminę automobilių stovėjimo aikštelę (iš viso 8 vietose), jis tapo prieinamas ne tik Bendrijos nariams, bet ir nesuinteresuotiems asmenims.

Vilniaus apygardos teismas nutartimi administracinėn atsakomybėn patraukto pirmininko apeliacinį skundą atmetė ir paliko Vilniaus miesto apylinkės teismo nutarimą nepakeistą (administracinė byla Nr. ATP -745 -365/2016).

Dėl vietos nustatymo įrenginių (GSM/GPS įrenginys) naudojimo tarnybiniuose automobiliuose

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija (toliau – VDAI) gavo Kalvarijos globos ir užimtumo centro (toliau – Centras) darbuotojų skundą dėl tarnybiniame automobilyje (toliau – Automobilis) įdiegtos sekimo įrangos ir renkamos informacijos apie darbuotojus, kurie naudojami Automobiliu (kur vykstama, kur bei kiek laiko stovima ir pan.), taip pat, kad darbuotojai apie tokių jų asmens duomenų tvarkymą nebuvo informuoti. Išnagrinėjusi skundą VDAI pripažino jį pagrįstu ir pateikė Centrai nurodymą: sustabdyti Automobilyje 2014-12-10 sumontuoto vietos nustatymo įrenginio (GSM/GPS įrenginio) (toliau – Įrenginys) pagalba renkamų asmens duomenų tvarkymą, kol bus pašalinti skundo nagrinėjimo metu nustatyti Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo (toliau – ADTAĮ) pažeidimai; užtikrinti, kad tvarkant Įrenginiu gautus asmens duomenis būtų įgyvendinami ADTAĮ 3 straipsnio 1 dalies 2 punkto reikalavimai, t. y. taikant ADTAĮ 5 straipsnio 1 dalies 6 punkte nustatytą asmens duomenų teisėto tvarkymo kriterijų, supažindinti duomenų subjektus su jų teise nesutikti, kad būtų tvarkomi jų asmens duomenys, numatyta ADTAĮ 27 straipsnio 1 dalyje, išskyrus ADTAĮ 23 straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis; papildomai informuoti Centro darbuotojus apie Įrenginio pagalba renkamų asmens duomenų tvarkymą, pateikiant papildomą informaciją, nustatytą ADTAĮ 24 straipsnio 1 dalyje; papildyti Centro Asmens duomenų tvarkymo ir konfidencialios informacijos nustatymo, naudojimo bei konfidencialumo laikymosi tvarką nuostatomis, numatančiomis VDAI direktoriaus 2008 m. lapkričio 12 d. įsakymu Nr. 1T-71 patvirtintų Bendrųjų reikalavimų organizacinėms ir techninėms asmens duomenų saugumo priemonėms 8.1, 8.2, 8.4-8.8, 8.10-8.15 punktų reikalavimų įgyvendinimo tvarką; papildyti Centro ir duomenų tvarkytojo sudarytą Paslaugų sutartį, numatant, kad Įrenginiu gautus asmens duomenis duomenų tvarkytojas turi nedelsiant sunaikinti Sutarčiai pasibaigus ar ją nutraukus; pateikti VDAI pranešimą apie automatinio būdu Įrenginio pagalba renkamų asmens duomenų tvarkymą.

Centras šį nurodymą apskundė Vilniaus apygardos administraciniam teismui, nurodydamas, kad Įrenginiu surinkti duomenys nėra asmens duomenys, o Centro darbuotojai apie Įrenginio įmontavimą ir naudojimą Automobilyje buvo informuoti žodžiu, 2014-12-29 vykusiame visuotiniame darbuotojų susirinkime. Teismas konstatavo, kad Įrenginiu Centro gaunami

duomenys yra asmens duomenys, todėl Centras turi įvykdyti VDAI nurodymą, išskyrus teismo panaikintą jo dalį dėl informacijos, numatytos ADTAĮ 24 straipsnio 1 dalyje, pateikimo Centro darbuotojams. Teismas tai motyvavo tuo, kad duomenų, gaunamų naudojant Įrenginį, rinkimas yra netiesioginis duomenų rinkimas, kadangi duomenų subjektai jokios informacijos neteikia, o Centras ją gauna savo nuožiūra ir iniciatyva.

VDAI Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui (toliau – LVAT) apskundė teismo sprendimą panaikinti nurodymą pastarojoje dalyje.

LVAT VDAI skundą tenkino. Teismas konstatavo, kad ADTAĮ 2 straipsnio 1 dalyje pateiktas asmens duomenų apibrėžimas: asmens duomenys – bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu – duomenų subjektu, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta pasinaudojant tokiais duomenimis kaip asmens kodas, vienas arba keli asmeniui būdingi fizinio, fiziologinio, psichologinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymiai. Iš esmės analogiškas asmens duomenų apibrėžimas yra įtvirtintas ir Direktyvos 2 straipsnio a dalyje, kurioje numatyta, kad asmens duomenys reiškia bet kurią informaciją, susijusią su asmeniu (duomenų subjektu), kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta; asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta, yra tas asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta tiesiogiai ar netiesiogiai ypač pasinaudojus nurodytu asmens identifikavimo kodu arba vienu ar keliais to asmens fizinei, fiziologinei, protinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei būdingais veiksmis. Kadangi ADTAĮ nuostatomis, be kita ko, siekiama įgyvendinti Direktyvą, ADTAĮ turinys turi būti aiškinamas atsižvelgiant į šios direktyvos turinį ir jos aiškinimo praktiką. Direktyvos 29 straipsnio pagrindu įsteigtos 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupės 2007 m. birželio 20 d. Nuomonėje 4/2007 dėl asmens duomenų sąvokos nurodyta, kad Direktyvoje įtvirtintas asmens duomenų apibrėžimas rodo Europos teisės aktų leidėjo ketinimą taikyti plačią asmens duomenų sąvoką, taip pat nurodyta, kad ši sąvoka turi būti aiškinama atsižvelgiant į Direktyvos tikslą – saugoti fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų privatumo teisę tvarkant asmens duomenis. Minėtoje nuomonėje taip pat nurodyta, kad kai kuriais atvejais iš duomenų gaunama informacija pirmiausiai yra susijusi su objektais, o ne su asmenimis. Tie objektai paprastai kam nors priklauso, jiems asmenys gali daryti tam tikrą poveikį arba jie gali daryti tam tikrą poveikį asmenims, taip pat objektai gali būti fizine ar geografinė prasme artimi asmenims arba kitiems objektams. Tokiais atvejais galima laikyti, kad informacija su tais asmenimis arba objektais susijusi netiesiogiai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. liepos 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-858-2133/2012, 2015 m. vasario 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-375-858/2035).

Nagrinėjamu atveju Centras skunde ir atsiliepime į VDAI apeliacinį skundą nesutiko, kad Įrenginiu gauti duomenys laikytini asmens duomenimis. Teisėjų kolegija, vadovaudamasi pirmiau pateiktu asmens duomenų apibrėžimu, sutinka su VDAI ir pirmosios instancijos teismo pozicija, kad šie duomenys vis tik yra asmens duomenys. Aptariami duomenys (automobilio judėjimo trajektorija, judėjimo pradžios ir pabaigos laikas, vidutinis ir didžiausias važiavimo greitis bei kt.) pripažintini asmens duomenimis, nes jie netiesiogiai gali būti susieti su konkrečiu asmeniu – automobilį atitinkamu laikotarpiu naudojusiu Centro darbuotoju. Pagal Taisyklių 9 punktą asmenys, pasinaudoję tarnybiniu automobiliu, užpildo kelionės lapus, parašu patvirtina lengvojo automobilio kelionės lape įrašytą maršrutą ir nuvažiuotus kilometrus bei šiuos kelionės lapus pateikia pareiškėjui. Pagal šiuose kelionės lapuose užfiksuotą informaciją aptariami duomenys (automobilio judėjimo trajektorija ir kt.) yra susiejami su konkrečiu automobilį vairavusiu asmeniu, t. y. iš šių duomenų galima nustatyti identifikuoto darbuotojo važiuotą maršrutą, sustojimus, važiavimo trukmę, greitį, asmens vairavimo įpročius ir pan. Taigi Centras tvarkė asmens duomenis, kaip jie apibrėžti ADTAĮ 2 straipsnio 1 dalyje.

Teisėjų kolegija pažymėjo, kad „<...> nepriklausomai nuo to, ar asmens duomenys renkami tiesiogiai, ar netiesiogiai, duomenų valdytojas turi pareigą informuoti duomenų subjektus apie jų asmens duomenų rinkimo aplinkybes“. Nagrinėjamu atveju spręsta tik dėl to, kurios ADTAĮ 24 straipsnio dalies pagrindu Centrai, kaip duomenų valdytojui, kilo minėta pareiga.

Pirmosios instancijos teismas sprendė, kad Centras neprivalo įvykdyti ADTAĮ 24 straipsnio 1 dalies nuostatų, t. y. ginčijamas nutarimas šioje dalyje turi būti panaikintas, kadangi asmens duomenys nebuvo gaunami tiesiogiai iš duomenų subjektų – Centro darbuotojų. Teisėjų kolegija su tokiu pirmosios instancijos teismo vertinimu nesutiko. Teisėjų kolegija, sistemiskai įvertinusi ADTAĮ 24 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies 3 punkto formuluotes, padarė išvadą, kad tiesioginiu duomenų rinkimu laikytini atvejai, kai duomenys gaunami iš duomenų subjekto, o netiesioginio duomenų rinkimo metu asmens duomenys gaunami iš kitų šaltinių, t. y. duomenų tvarkytojų arba trečiųjų asmenų. Nagrinėjamoje byloje nėra duomenų apie tai, kad Centro darbuotojų asmens duomenis rinko kiti asmenys ir juos perdavė pareiškėjui. Iš teismui pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėjas savo darbuotojų asmens duomenis gavo tiesiogiai iš jų, pasinaudodamas duomenų rinkimo priemone – Įrenginiu. Iš šių aplinkybių spręsta, kad Centras darbuotojų asmens duomenis rinko tiesiogiai, todėl privalėjo įvykdyti ADTAĮ 24 straipsnio 1 dalyje numatytas pareigas. Taigi ginčijamo VDAI nutarimo 3 punkte nustatytas įpareigojimas yra pagrįstas ir nėra pagrindo jį panaikinti.

Apibendrinęs išdėstytus argumentus teismas konstatavo, kad pirmosios instancijos teismas iš dalies netinkamai aiškino ir taikė materialinės teisės normas, todėl priėmė iš dalies nepagrįstą sprendimą. Atsižvelgiant į tai, pirmosios instancijos teismo sprendimas buvo pakeistas, o VDAI apeliacinis skundas tenkintas.

Dėl duomenų subjektų informavimo teikiant asmens duomenis duomenų tvarkytojui

VDAI gavo asmenų skundą, kuriame be kita ko buvo nurodyta, kad UAB „Vilniaus energija“ neteisėtai perdavė jų asmens duomenis UAB „Skolų rizikos sprendimai“, nors pareiškėjai nebuvo apie tai informuoti. Skundo nagrinėjimo metu nustatyta, kad UAB „Skolų rizikos sprendimai“ yra UAB „Vilniaus energija“ duomenų tvarkytojas, kuriam UAB „Vilniaus energija“ teikdama pareiškėjų asmens duomenis, nesuteikė jiems visos informacijos pagal ADTAĮ 24 straipsnio 2 dalies 3 punktą, t. y. nesuteikė informacijos, kad jų asmens duomenys bus teikiami konkrečiai skolų išieškojimo įmonei – UAB „Skolų rizikos sprendimai“. VDAI nusprendė, kad pareiškėjų teisė žinoti apie savo asmens duomenų tvarkymą nebuvo tinkamai įgyvendinta ir pateikė UAB „Vilniaus energija“ nurodymą – prieš teikiant duomenų subjekto asmens duomenis tretiesiems asmenims, suteikti duomenų subjektui informaciją pagal ADTAĮ 24 straipsnio 2 dalies 3 punktą, išskyrus ADTAĮ 23 straipsnio 2 dalyje numatytas išimtis.

UAB „Vilniaus energija“ šį nurodymą apskundė Vilniaus apygardos administraciniam teismui, kuris UAB „Vilniaus energija“ skundą atmetė. UAB „Vilniaus energija“ apeliaciniu skundu kreipėsi į LVAT. LVAT, išnagrinėjęs apeliacinį skundą, konstatavo, kad nagrinėjamu atveju reikšminga ir neginčijama aplinkybė yra tai, kad UAB „Skolų rizikos sprendimai“ yra UAB „Vilniaus energija“ skolų administravimo ir išieškojimo asmens duomenų tvarkytojas, įregistruotas Asmens duomenų valdytojų valstybės registre. ADTAĮ 2 straipsnio 14 dalis numato, kad sąvoka trečiasis asmuo ADTAĮ apibrėžiamas kaip juridinis ar fizinis asmuo, išskyrus duomenų subjektą, duomenų valdytoją, duomenų tvarkytoją ir asmenis, kurie yra tiesiogiai duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo įgalioti tvarkyti duomenis. Atitinkamai sisteminė ADTAĮ 24 straipsnio 2 dalies ir 2 straipsnio 14 dalies analizė, kartu vertinant tai, kad UAB „Skolų rizikos sprendimai“ yra pareiškėjo asmens duomenų tvarkytojas, suponuoja vienareikšmišką išvadą, jog nagrinėjamu atveju VDAI, priėmusi nurodymą ADTAĮ 24 straipsnio 2 dalies 3 punkto pagrindu, priėmė nemotyvuotą individualų administracinį aktą. Dėl šios priežasties jis naikinamas kaip neteisėtas ir nepagrįstas (administracinė byla Nr. A-1174-525/2016).